

[Indenrigsministeren.]

ikke kan erklære mig enig med det ærede Medlem, heller ikke med Hensyn til Enkeltheder, finder jeg adskilligt, som jeg maa anse for meget værdifuldt, og som jeg anbefaler til velvillig Overvejelse og til i den Form, som man nu maatte finde praktisk, at omsætte i Virkelighed.

Jeg vil først pege paa Adgangen for Kommunerne til at oprette Ædruelighedsfond og den dermed følgende Adgang til Oprettelse af Ædruelighedsnævn, saaledes ordnet, at der tilvejebringes Forbindelse, Samarbejde mellem disse Nævn i de forskellige Kommuner. Om nu Nævnenes Op-gaver bør være saa vidtgaaende som foreslaaet i Kapitel V og VI, er maaske tvivlsomt; den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har ogsaa peget paa Kritik, som her er kommet frem. Jeg kan nu ikke helt anerkende det fyldestgørende i det ærede Medlems Henvi-sning til Brændevinslovens § 8 og Kommunalbestyrelsens Pligt i Henhold til denne Paragraf til at overvaage Bestem-melsernes Overholdelse i Kommunen. Jeg synes ikke, den umiddelbare Sammenligning her egentlig er helt rammende. Men det er jo en mindre væsentlig Ting, som kan blive Genstand for Overvejelse.

Det glæder mig i det hele taget, at Ordfø- rereren for Forslagsstillerne, har erklæret Forslaget for at være, ogsaa hvad saadanne Enkeltheder angaar, et Forhandlingsgrund- lag, saaledes at dets Indhold ikke fremtræder som noget absolut, der ikke kan fraviges. Jeg tror, det vil være af Betydning, fordi vi alle maa erkende, at der er mange, som lider under Drikfældighed og trænger til en kyndig og myndig Hjælp, og ikke mindst findes der rundt i alle Landets Kommuner Hustruer og Børn og nære Slægtninge til saadanne Per- soner, for hvem en saadan Institution vil kunne være en betydningsfuld Støtte.

Jeg er heller ikke uenig med Forslags- stillerne i de Bestemmelser, der findes i Ka- pitel VII; ogsaa jeg mener, at en videre Ud- vikling af Adgangen til ved særlige Lejligh- eder at forbyde Udskænkning af og Handel med stærke Drikke er vel værd at overveje. Beværterlovens Bestemmelser derom er be- tydningfulde; men Adgangen til at benytte dem er gjort afhængig af, at man skønner, der er Fare for den offentlige Ro og Orden, hvis saadanne midlertidige Forbud ikke ud- stedes. Jeg finder det naturligt, at man gaar det Skridt videre ikke at lade den offentlige Ro og Orden være det afgørende, men de Folks Velfærd, som ved disse Lejligheder samles, og som kan blive og mange Gange bliver et let Bytte for Spiritushandelen.

Jeg mener ogsaa, vi paa ny kunde op- tage til Drøftelse Muligheden af at lade Spiritushandelen indgaa under det kommu- nale Selvstyre og i denne Forbindelse ogsaa den administrative Afgørelse, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne pegede paa, med Hensyn til Flytning af Handelsad- komster.

Bestemmelserne i Lovforslagets Kapitel VIII om Transport og Forsendelse af stærke Drikke er, saa vidt jeg kan se, i nogen Maade ændret i Forhold til den Udformning, de havde faaet i det Forslag, der var indeholdt i Kommissionens Betænkning; og denne Ændring betyder efter min Mening en For- bedring. Her er Bestemmelser, som efter min Mening bør overvejes velvilligt med det Formaal at naa til praktiske Resultater; thi Ælvognstrafikken i tørlagte Kommuner er der afgjort ingen Anledning for den høje Rigsdag til at holde Haanden over.

Jeg peger imidlertid paa, at det ikke er saa mange Aar siden, vi overvandt de mange og store Vanskeligheder ved Be- værterlovens Gennemførelse, og at vi paa den videre Vej frem vil møde mange af disse Vanskeligheder paa ny, adskillige af dem maaske i forstærket Grad, er jeg ikke blind for. Men tager man ikke Arbejdet op, naar man jo heller ikke Resultaterne, og jeg haaber altsaa, at det her foreliggende Forslag skal kunne blive Udgangspunkt for Bestemmelser i den Retning.

Jeg skal indskrænke mig til disse Be- mærkninger. Jeg haaber, at Lovforslaget — og i saa Henseende haaber jeg ogsaa at være i Overensstemmelse med Forslags- stillerne — under dets videre Gang maa afsætte gode Frugter for det effektive Ædruelighedsarbejde her i Landet, saaledes at vi ad Frivillighedens Vej i det hurtigste Tempo kan naa saa langt, at Skridtet til Forbud i Kommunerne kan gøres lettere og hurtigere, end Tilfældet hidtil har været, og paa en saa betryggende Maade, at det kan blive Grundlag for en Udvidelse til større Omraader, til Amt og til Land.

Hvis det sker paa den Maade, tror jeg, at Forbudet forankres saa fast i en kraftig Folkeville, udtalt først og fremmest gen- nem et stort Overtal af tørlagte Kommuner, at vi kan haabe paa, ikke blot at Vedta- gelsen tilvejebringes, men ogsaa at en effektiv Gennemførelse af Loven sikres. Thi kun derigennem betrygges Hjemmene og højnes Folkets Moral — i modsat Fald bliver Virkningen kun den modsatte.

Med disse Reservationer skal jeg da anbefale de i Lovforslaget nedlagte Tanker til en velvillig og forstaaende Overvejelse.